

ט'אפר אל-מצרי, העומד להתמנות כראש עיריית שכם, מספר על לבטין ועל הדרך שבה הושגה הפערה בין סוחרי העיר והשילטון הישראלי, חוויות הילדות שלו בשתי מילחמות, יחסיו עם בסאם שכעה ובני עירו

"אילו הייתי מקבל חגובה שלילית מירדן או מאש"ף, הייתי נסוג. בלי ירדן ואש"ף, אני לא יכול לעבוד"

"אני לא פוחד. אני לא בודק את המכונית שלי בבוקר. כל אחד חייב לקחת סיכון, ואולי אני לוקח יותר סיכונים"

ראיינה ענת סרגוסטי

"אני זוכר את 1948, אבל הייתי מאוד צעיר. אני זוכר שגרנו ברחוב הראשי, וראיתי מכוניות עוברות והרבה פליטים"

"ב'76' אני זוכר שהייתה לי מחשבה ברורה בראש, שאני לעולם לא אעזוב ושאי מעדיף למות"

את מקומם, ייכנסו פנימה חברי לישיבת המיסחר, שישמשו במועצת העיריה. שכעה, הממשל לשבת בביתו הצופה אל העיר, כשהיילים של מישמר-הגבול ממשיכים לעיתים קרובות לעצור ולבדוק את תעודותיהם של הבאים לבקרו. אמר בכמה ראיונות ובמאמרים שפירסם בעיתונות הערבית שהמינוי אינו מקובל עליו, וכי לדעתו ראש-העיריה החדש ומועצת העיריה החדשה יכולים להיות רק בובות של הממשל הצבאי. בעבר אמר שכעה לא פעם כי הוא רוצה לחזור לראשות-העיריה ביחד עם מועצת-העיריה שפוזרה, וכי אינו

להצהיר הצהרות פוליטיות מכל סוג שהוא. הוא בורר את המילים בדקדקות ועונה לשאלות בכלליות. כשהוא מתרכז בעיקר בנושא המוניציפאלי, ולא בנושאים פוליטיים מדיניים כלליים. דבר מינויו של ראש-העיריה ערבי בשכם מורסם בהרחבה בעולם המערבי, ומאז ה"פירסום מקבל אל-מצרי טלפונים מכל רחבי-העולם, מעיתונאים ופוליטיקאים שונים. הוא עצמו נדהם, לדבריו, מן ההתעניינות הרבה שיש לעניין מקומי, כמו מינוי ראש-העיריה בגדה-המערבית. הדבר הראשון שאמרו לי כששאלתי

ושכעה המשיך להיות כתובת לתלונות רבות של הציבור בשכם. בסוף החודש יצעד איש חדש במעלה מדרגות בניין העיריה שברחוב הראשי של שכם. זה יהיה ט'אפר אל-מצרי (44). היום ראש לישיבת-המיסחר. כניסתו תוציא בוודאי את העוקץ מן הסמל קטוע הרגליים. גם בצד הישראלי וגם בצד הפלסטיני יש הטוענים כי זו אחת הסיבות לכך שמינויו של אל-מצרי כראש-העיריה אושר, הן בישראל והן בירדן ובאש"ף. שכעה נוקט קו קיצוני מבחינה פוליטית, ומצדד בעמדה הסורית ובעמדת חזית-הסירוב הפלס-

ט'אפר אל-מצרי הוא סמל. לראשי העיריות המודחים בגדה המערבית וברצועת-עזה, הוא סמל להתנכלויות הנולדות בהתנחלויות, ולמחתרת היהודית, ש"בחור ריה המצויינים" הניחו פצצה במכוניתו וקטעו את שתי רגליו, בפעולת-נקם בשם השם. מזה שנים שהוא יושב מובטל מאונס בביתו שעל ראש גיבעה, לא הרחק מאור-ניברסיטת אל-נבאח בשכם. באחרונה עבר להתגורר בבית חדש, במעלה הר-גריזים, המשקיף על העיר. הוא יושב בביתו ומקבל מישלחות: מישלחות של פוליטיקאים

"אני פוחד מהתנקשות, כי הציבור איתי!"

מסכים לשום פיתרון אחר. יותר ויותר תושבים בעיר טענו, ששכעה אינו מוכן לשום פשרה, וכי בינתיים התושבים והעיר סובלים מהיעדר עיריה מתפקדת. אך שכעה לא היה מוכן להתפשר. במשך תקופה מסויימת, כשהעיריה עדיין יושבה על כנה, היה אל-מצרי סגן ראש-עיריה נבחר לצידו של שכעה. אחרי תקופה של עבודה משותפת הוא התפטר מתפקידו. במשך השנים דיבר אל-מצרי כמה פעמים עם שכעה וניסה, לדבריו, למצוא פשרה שתשפך גם את ראש-העיריה המודח בפעילות בעיריה, אך לשווא. שכעה לא היה מוכן לשום פשרה, וכך הוא מוצא את עצמו מבודד בביתו המוקף חיילים.

אנשים בגדה-המערבית על אל-מצרי היה שהוא איש מאוד עשיר, שבא מאחת מן המישפחות העשירות ביותר בגדה, וכי לאחיו, היושב בסעודיה, יש מטוס פרטי. אל-מצרי טוען, שמישפחתו אמידה מאז, אך הם רחוקים מלהיות מיליונרים. רוב הזמן שוהה אל-מצרי במישרדו הפרטי ומנהל את עיסוקי-המישפחה המסועפים. כשהוא נדרש לעניינים ציבוריים ולפגישות רישמיות בענייני לישיבת-המיסחר, שהוא עומד בראשה מאז 1972, הוא עובר לשבת במישרד הרישמי בבניין לישיבת-המיסחר, ברחוב הראשי של שכם, מרחק קצר ביותר מבניין העיריה, שאליו הוא עומד להיכנס בסוף החודש. כשביקשתי לצלם אותו ליד בניין העיריה, סירב באדיבות ואמר שיצעד לשם רק ביום שבו יתחיל למלא את תפקידו. בינתיים יושבים בבניין הגדול פקידי ישראלים ממונים, ורק כשאלה יפנו

טינית. דיעות אלה אינן מקובלות על רוב תושבי הגדה, והם מעדיפים אדם המזוהה עם הקו הרישמי של אש"ף ושל ערפאת. מינויו של אל-מצרי לא היה יכול להתבצע אילו לא קיבל אישור ממורש, הן מן הממשלה הירדנית והן ממסדות אש"ף. גם ישראל, מצידה, על-פי אחת הגירסות, היתה מעוניינת לנטרל את הסמל ששמו שכעה, ולהחזיר את העיריה לידיים ערביות בצורה שקטה וחלקה ככל האפשר. לכן אושר המינוי גם מן הצד הישראלי. אל-מצרי, הבן הצעיר בין שמונה, נראה כמו איש-עסקים מצליח בכל מקום בעולם המערבי. הוא גבה-קומה, רזה, מרכיב מישקפי-ראייה כהי-מיסגרת ולבוש בחליפה תפורה היטב. הוא מדבר אנגלית טובה, שאותה למד, לדבריו, בבית-הספר התיכון בשכם, ואחר-כך באוניברסיטה בביירות. הוא מדבר בשקט ובזהירות ואינו נוטה

ומתעניינים מן הארץ ומן העולם. מישלחות של עיתונאים, המידפקים על דלתו לעיתים קרובות כדי לשמוע את סיפורו, או כדי לקבל תגובה לאירועים שונים שהתרחשו באזור בשנים האחרונות, דלתו תמיד פתוחה והוא תמיד מגיב. לעיתים די קרובות מתפרסמות תמונות שלו בעיתונות הישראלי והעולמית, לבוש בדרך-כלל בגלימה לבנה מופשלת, יושב על כיסא-גלגלים, כשגידמי הרגלים הקטועות מבצבצים מתחת לבד הכותנה הלבן, כתיזכורת שאין להתעלם ממנה.

לפני שלוש שנים נכנס לבניין עיריית שכם פקיד ישראלי, ועימו צוות עוזרים ישראלים, שניסו לנהל את ענייני העיריה, שהוזנחו באין ראש-העיריה ומועצה במשך תקופה ארוכה. תושבי העיר לא שיתפו פעולה עם השלטון הזר, שמינה עצמו,

● נולדת בשכם? כו.